

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 118. ÉVFOLYAMA

1983. MÁJUS • XXXII. ÉVFOLYAM • 5. SZÁM

TARTALOM

Tömpe István: Bevezető — 30 év után — — — — —	189
Dr. Madas András: Az erdőgazdaság távlati terve — mai szemmel — — — — —	191
Dr. Sali Emil: Erdőadataink pontossága — — — — —	198
Dr. Pankotai Gábor: Visszapillantás — — — — —	202
Dr. Madas László: 30 év a fakitermelésben — fenn és lent — — — — —	204
Dr. Járó Zoltán: A hullámtér fásítás termőhelyi adottságai — — — — —	211
Dr. Mátyás Csaba: Erdeifenyő plantázások Magyarországon — az első három évtized mérlege	214
Dr. Szodfridt István: Jávorka Sándor emlékezete — — — — —	218
Szakirodalmi visszapillantás (dr. Kollwentz Ödön) — — — — —	220
Dr. Márkus László: Akácra és nemesnyárrakra vonatkozó ökonómiai vizsgálatok — — — — —	222
Dusan Zachar: Soil erosion (Ing. Stefan Kohan) — — — — —	226
Dr. Schmidt Gábor, ifj. Solymos Rezső: A kocsánytalan tölgy szaporítása zölddugványról	227
Egy elfelejtett erdészeti szakíró (Dobay Pál) — — — — —	231
Címkép: Iskolázás az ERTI bajti csemetekertjében	
A hátlapon: Papírcellás fenyővetés Bajtiban	

(Fotó ERTI, Körmeny T. felvételei)

СОДЕРЖАНИЕ

Тэмпе И.: Введение — по истечении 30 лет	189
Д-р Мадаш А.: Перспективный план лесного хозяйства — сегодняшним взглядом	191
Д-р Сали Е.: Точность в данных о лесах Венгрии	198
Д-р Панкотай Г.: Взгляд назад	202
Д-р Мадаш Л.: 30 лет в заготовке древесины — сверху и снизу	204
Д-р Яро З.: Лесорастительные условия разводимых в поймах лесонасаждений	211
Д-р Матъи Ч.: Семенные плантации сосны обыкновенной в Венгрии — баланс первых трех десятилетий	214
Д-р Содфридт И.: В память Шандора Яворки	218
Ретроспективный взгляд на лесохозяйственную литературу (Д-р Колленц Э.)	220
Д-р Маркуш Л.: Экономические исследования в связи с акацией белой и гибридными тополями	222
Д-р Шмидт Г., Шольмош Р., мл.: Размножение дуба зимнего зелеными черенками	227

CONTENTS

Tömpe I.: An introduction—after 30 years	189
Madas A.: The perspective plan of the forestry—a survey from to-day	191
Sali E.: The reliability of the figures referring to the forests	198
Pankotai G.: A review	202
Madas L.: Dealing with timber harvests for 30 years—on the top and at the foot	204
Járó Z.: Site conditions for afforestation works carried out on inundation areas	211
Mátyás Cs.: Scots pine seed orchards in Hungary—their evaluation after the first three decades	214
Szodfridt I.: To the memory of Jávorka Sándor	218
Literature review (Kollwentz Ö.)	220
Márkus L.: Economic investigations on black locust and Euramerican poplar stands	222
Schmidt G.—Solymos R., jr.: The propagation of sessile oak by soft cuttings	227

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa. Szerkeszti: dr. Solymos Rezső. A szerkesztőség címe: Budapest V. Kossuth L. tér 11. Levélcím: Budapest, Pf.: 1., 1860 MEM. EFH. Kiadja: a Lapkiadó Vállalat, Budapest, Lenin krt. 9–11. Levélcím: Budapest, Pf.: 223., 1906. Felelős kiadó: Siklósi Norbert. Kapják: az Országos Erdészeti Egyesület tagjai; előfizethető még: a Posta Központi Hírlapiroda (Budapest, József nádor tér 1., 1900) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Előfizetési díj egy évre 120,— Ft, félévre: 60,— Ft, egyes szám ára: 10,— Ft. Külföldön terjeszti: a „Kultúra” Könyv és Hírlap Külkereskedelmi Vállalat (Budapest Pf.: 149. H—1389). Az évi előfizetés ára: 7 dollár.

Révai Nyomda Egri Gyáregysége, Eger. 83 5. 1138. Igazgató: Horváth Józsefné.

Index: 25 208

HU ISSN 0014—0031

Az ERDÉSZETI LAPOK 1952 augusztusában jelent meg először. Az Erdő elnevezéssel. Felkerestük azokat, akik elindították lapunkat az új úton. Kérésünknek eleget téve leírták azt, miként valósultak meg terveik, elgondolásaik, amelyeket az első lapszámban közöltek. Megtiszteltetés számunkra, hogy harminc év múltán a bevezetőt ismét Tömpe István, az OEF egykori vezetője írta és dr. Madas András, dr. Sali Emil, dr. Pankotai Gábor, dr. Madas László, dr. Járó Zoltán tollából az első számban megjelent tanulmányokéhoz hasonló írásokat olvashatunk. Ezek tartalma olyan élménnyel ajándékozta meg az olvasót, amelyet csak azok tudnak nyújtani, akik tevékeny részesei voltak erdőgazdálkodásunk fejlesztésének. Újabb három évtizedre emlékezni csak a következő évezredben nyílnak lehetőségek. Jó lenne, ha majd az akkori „Bevezető”-ben ismét megállapítanánk: AZ ERDŐ becsülettel teljesítette feladatát. Erre törekszünk.

BEVEZETŐ — 30 ÉV UTÁN

Harminc év — jelentős időszak társadalmunk, de különösen egy népgazdasági ág, jelen esetben az erdőgazdálkodás életében. Alkalmas elgondolások, eljárások és magatartások megítélésére. Az ez idő alatt végzett munka pedig bizonyít, vagy cáfol.

Nem sokkal 1952 előtt kerültem az erdőszet élére. Ez a megbízás akkorigiban nem volt különösebben kitüntető jellegű. Az erdőszet politikai megítélését jelezte lapjának, az „Erdészeti lapok”-nak betiltása is. Az erdőgazdálkodás módszere elmaradott volt, a második világháború alatt összetorlódott teendőivel megbirkózni nemigen tudott.

Felszabadult hazánk növekvő szükségletei ugyanakkor igen nagy igényeket támasztottak az erdőgazdaság iránt. El kellett indulnunk (pontosabban: elindulhattunk) a magyar szocialista erdőgazdálkodás kiépítésének útján.

Harminc év távlatából is örömmel állapítom meg, hogy az erdészek többsége készen állt eleget tenni a rájuk váró kemény feladatoknak. Lelkes szakemberekkel kezdtük el az új erdőgazdaság kialakítását, akik kiváló természettudományos, közgazdasági és erdőszeti tudásukat az új rend szolgálatába állították. Közülük többen — Babos Imre, Barlai Ervin és mások — sajnos már kihullottak a sorból. Hálás megbecsüléssel gondolok rájuk, s mindazokra, akik ma is példásan folytatják az elődök munkáját.

„Az erdőgazdaság előtt álló feladatok végrehajtása új típusú igazgatót, erdőmérnököt, erdőszet, szocialista gazdasági vezetőt és szakembert követel meg, aki tudja, miért építi a szocialista erdőgazdaságot és képes legyőzni a nehézségeket, amelyek útjában állnak.” — Ez a felismerés ösztönzött bennünket az ágazatot általánosan átfogó lap — AZ ERDŐ néven — újraindítására. „AZ ERDŐ ezek-

nek és a népgazdasági tervben meghatározott további feladatoknak elvi és módszerbeli végrehajtását kell szolgálja. A lap nem regisztrálhatja csak az eseményeket, de harcosan kell küzdjön az elavult elvek és módszerek ellen, az új és haladó érvényesítéséért.”

Az azóta eltelt idő alatt mind az ágazat, mind a lap fényesen bizonyított. Bizonyította, hogy az erdészet érdemes a támogatásra, a beléje vetett bizalom jogos. Még magam irányíthattam a fejlesztési elképzelések kidolgozását, sőt a megvalósítás elkezdését is. De később — más területre szólítva — sem vesztettem el kapcsolatomat az erdészettel. Egyik hasznos segítóm ebben éppen a lap állandó olvasása volt.

Megfigyelhettem a gépesítés előretörését, az erdőművelés tudományos alapokra helyezését, a gyorsan növő fafajok természetének elterjesztését, az erdőnevelés és a rontotterdő átalakításának fejlődését, a fakitermelési rendszerek alakítását, az erdőrendezés kiteljesedését, az erdőfeltárást és sok egyéb eredményes törekvést. Felfigyelhettem nagy, országos, sőt nemzetközi jelentőségű határkövekre: a nyárfa-, majd erdőnevelési konferenciára, az egymilliomodik hektár erdősítésre, a kétezredik kilométer saját kivitelezésű burkolt feltárási útra. Mindez nemcsak tükröződött a lapban, de jórészt előzte a gyakorlatot, az élenjáró gyakorlat gyors közlésével pedig hozzájárult annak általános elterjesztéséhez.

Az erdőgazdaság történetének kétségtelenül aranylapjai ezek. Árad belőlük népgazdaságunk fejlődési üteme, fejlődési irama. Kezdeté egy korszaknak ez, amelyet ugyan átmeneti visszaesés követett, most pedig nehezebb, visszafogottabb látszik követni. Az elmúlt időszak erőfeszítései azonban alapul szolgálnak egy szerényebb, mégis folyamatos továbbfejlődéshez. Úgy legyen!

Lehet, hogy soraimban a kelleténél több a személyes vonatkozás, de talán feljogosít erre az a — számomra rendkívül megtisztelő — körülmény, hogy éppen engem kért fel ismét a szerkesztő az elmúlt 30 évre visszatekintő lapszám bevezetőjének megírására. Nagy örömmel tettem eleget ennek, mert az ágazatba vetett bizalmam igazolását látom benne, szándékaim helyességét, ragaszkodásom viszonzását.

Tömpe István

A lapban megjelent tanulmányok szerzői: *Dobay Pál* erdőfelügyelő, Gödöllő; *dr. Járó Zoltán* főigazgató-h., ERTI, Budapest; *dr. Kollwenz Ödön* ny. erdőművelési osztályvezető, Pécs; *dr. Madas András* ny. miniszterhelyettes, Budapest; *dr. Madas László*, a Pilisi Parkerdőgazdaság igazgatója, Visegrád; *dr. Márkus László* ny. tud. főmunkatárs, Sopron; *dr. Mátyás Csaba* tud. főmunkatárs, ERTI Szombathely; *dr. Pankotai Gábor* ny. egyetemi tanár, Hegykő; *dr. Sali Emil* ny. MEM főosztályvezető, Budapest; ifj. *Solymos Rezső* műszaki vezető, Gyöngyössolymos; *dr. Schmidt Gábor* egyetemi adjunktus, Kertészeti Egyetem, Budapest; *dr. Szodfridt István* tanzsékvezető egyetemi tanár, Sopron; *Tömpe István*, az Állami Rádió és Televízió Bizottság elnöke, Budapest.